24/01/2019

Πως η δοκιμασία που βίωσα με οδήγησε στο Θεό

/ Γνώμες

Μέχρι τὰ 22 μου ζοῦσα μιὰ ζωὴ ὑλιστική, κοσμική, κάνοντας ὅ,τι ἤθελα χωρὶς νὰ σκέπτομαι οὐσιαστικά. Νόμιζα πὼς ἡ ἀσύστολη ἐλευθερία δὲν ἔχει συνέπειες. Ζοῦσα γαστρίμαργα, ράθυμα, μέσα σὲ σαρκικὲς ἀπο λαύσεις.
Σὲ κάποια φάση ἄρχισα νὰ βλέπω πὼς αὐτὸς ὁ τρόπος ζωῆς μὲ βούλιαζε χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνω.
Ἔνιωθα νὰ ἀπελπίζομαι μὲ τὴ σύντομη, ψεύτικη, γήινη ἀπόλαυση.
Ἤμουν ἐπιθετικός, χωρὶς διάκριση, γεμάτος εἰρωνεία γιὰ κάθε τί. Ἔβλεπα θολά, ἀγχωτικὰ, πιεστικὰ ἀκόμη καὶ τὰ πιὸ ἁπλὰ καθημερινὰ προβλήματα.
Ἡ κατάκριση καὶ ἡ καταλαλιά ἦταν κάτι τὸ «φυσιολογικό».
Δὲν γνώριζα τί εἶναι ὀρθοδοξία, δὲν ἤξερα νὰ ξεχωρίσω ποιὰ εἶναι ἡ ἀληθινὴ ἀπὸ ὅλες θρησκεία, τὰ εἶχα μπερδεμένα ὅλα στὸ μυαλό μου.
Εἰρωνευόμουν συνεχῶς τὰ πάντα καὶ τοὺς πάντες, ἀκόμη καὶ τὰ μυστήρια καὶ τὶς παραδόσεις τῆς ἐκκλησίας. Πίστευα πὼς μόνο ἡ δική μου ἄποψη ἦταν ἡ σωστή.
Προκύπτει ὅμως μιὰ δοκιμασία στὴ ζωή μου.

Ἤθελα ἕνα στήριγμα ψυχολογικό. Τίποτα γήινο δὲν μὲ ἀνέπαυε·βίωσα ἕνα κενό. Ξεκίνησα πειραματικὰ νὰ διαβάζω θρησκευτικὰ βιβλία.
Εἶχα ἀκούσει ἀπὸ ἕναν οἰκογενειακὸ φίλο γιὰ τὸ ἀπόδειπνο κι ἔτσι διάβασα τὸ ἀπόδειπνο πρώτη φορὰ στὰ 22 μου χρόνια.
Ἄρχισα ν' ἀκούω ψαλμωδίες κι ἀπὸ αὐτὸ ἔπαιρνα δύναμη! Παράξενο πράμα γιὰ μένα.
Δὲν μποροῦσα νὰ τὸ πιστέψω. Ἀποροῦσα.
Ἔνιωθα νὰ γεμίζω ἐσωτερικά, ἡ ψυχολογία μου καλυτέρευε.
Ἔβλεπα τὴ δοκιμασία σὰν εὐλογία! Κάθε βράδυ διάβαζα τὸ Εὐαγγέλιο.
Μὲ γέμισε τόσο πολὺ πού μοῦ ἄρεσε, ρουφοῦσα τὴν κάθε σελίδα. Δὲν περιγράφεται αὐτὸ τὸ συναίσθημα χαρᾶς, αἰσιοδοξίας καὶ ἐλπίδας.
Ἕνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ βράδια διαβάζω ἕνα βιβλίο μὲ θέμα τὴν ἔξοδο τῆς ψυχῆς ἀπὸ τὸ σῶμα, τὸν τελωνισμὸ τῆς ψυχῆς καὶ τί περνάει ἡ κάθε ψυχή. Πάγωσα. Ἔνιωσα ρυπαρός, μολυσμένος καὶ ἐννοεῖται ἀπροετοίμαστος γιὰ τὴν αἰώνια ζωή.
Ἄρχισα νὰ κλαίω! Τὰ δάκρυα ἔτρεχαν ἀσταμάτητα, συνέχεια.
Σὰν νὰ ἔφευγε ἕνα μαῦρο σύννεφο ἀπὸ τὸ μυαλό μου.Ἔλεγα Χριστέ μου πόσο σὲ πληγώνω καὶ δὲν κάνω τίποτα γιὰ ἐσένα· αὐτὸ συνέβαινε γιὰ ἀρκετὴ ὥρα.
Ἔβλεπα ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὴ ζωὴ ἀπὸ ἄλλη ὀπτικὴ γωνία.
Ἀνυπομονοῦσα νὰ ἔρθει τὸ βράδυ νὰ κάνω τὸ ἀπόδειπνο, τὸ λαχταροῦσα πάρα πολύ.Τὰ δάκρυα κάθε βράδυ ἔρρεαν ζεστά, ἄφθονα. Ἐκεῖνες τὶς μέρες ἕνας γνωστὸς ἔρχεται στὰ καλὰ καθούμενα καὶ μοῦ λέει: «Σοῦ κάνω δῶρο αὐτὸ τὸ βιβλίο τοῦ Γέροντος (τότε) Παϊσίου».
Χάρηκα πολὺ, δὲν ξέρω τὸ γιατί ἀλλὰ αὐτὸ τὸ γεγονός μοῦ φάνηκε σὰν κάποιος νὰ μὲ σκέφτηκε, νὰ μὲ κατάλαβε, νὰ μοῦ ἔδωσε σημασία.
Διαβάζοντας αὐτὸ τὸ βιβλίο μοῦ λύθηκαν σχεδὸν ὅλες οἱ ἀπορίες σχετικὰ μὲ τὴν ὀρθοδοξία.Ἦταν ἀπίστευτο αὐτὸ ποὺ ἔνιωθα διαβάζοντας αὐτὸ τὸ βιβλίο. Μοῦ μετέδιδε κάτι τὸ θετικό, τὸ ἐλπιδοφόρο. Μοῦ ἐνέπνεε μιὰ ἀσφάλεια.
Ὅμως ἕνα πράγμα δὲν μποροῦσα νὰ κάνω, νὰ ἐξομολογηθῶ. Ντρεπόμουν πάρα πολὺ γιὰ τὶς ἁμαρτίες μου. Μοῦ φαινόταν ἐξαιρετικὰ δύσκολο. Φοβόμουν. Δὲν ἤθελα. Ἀπὸ τὸν Ἅγιο πλέον Παΐσιο διάβασα για τὴν ἐξομολόγηση καὶ πόσο σημαντικὴ εἶναι.
Ἄρχισα νὰ προβληματίζομαι.....παίρνω τὴν ἀπόφαση νὰ τὸ κάνω κάποια στιγμὴ στὸ μέλλον ὅμως μὲ τὴ βοήθεια κάποιου ἔμπειρου πνευματικοῦ. Ἀφοῦ διάβασα κάποια βιβλία σχετικὰ μὲ τὴν ἐξομολόγηση, ἐπισκέπτομαι τὸ Ἅγιο Ὄρος κι ἐκεῖ ἐξομολογοῦμαι. Ἔνιωσα καλά!! Σὰν κάποιος νὰ μοῦ ξερίζωσε ἀπὸ μέσα μου μὲ μιὰ κίνηση ἀκαθαρσίες κι ἀγκάθια.Ἔνιωσα ἐλαφρύς!!
Χρωστοῦσα μιὰ συγγνώμη στὸν δημιουργό μου. Εἶδα ὅτι δὲν ἦταν τίποτε τὸ τρομερὰ δύσκολο. Εἶπα ἁπλὰ ὅ,τι ἔκανα μέχρι τότε μὲ σκοπὸ νὰ μὴν τὰ ξανακάνω, ν' ἀλλάξω μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ (μόνος μου δὲν μπορῶ) τρόπο ζωῆς.
Νὰ κάνω ὅσο μπορῶ τὸ θέλημά Του. Μακάρι νὰ μὲ συγχωρέσει γιὰ ὅλα μου τὰ ἁμαρτήματα. Συνειδητοποίησα πὼς θέλω νὰ βρῶ ἕναν πνευματικὸ γιὰ νὰ μπῶ σὲ

μιὰ ‘’τάξη’’. Προσευχήθηκα, ἔψαξα καὶ μετὰ ἀπὸ κάποιο χρονικὸ διάστημα βρῆκα.
Ἡ ζωή μου ἔχει ἀλλάξει. Αὐτὰ ποὺ κάποτε σὰν ἀνόητος ἐγωιστὴς χλεύαζα, εἶδα πὼς εἶναι πολὺ σημαντικὰ κι ὠφέλιμα. Βλέπω τὰ πράματα ἀπὸ ἄλλη πλευρά. Κάθε μέρα συνειδητοποιῶ πόσο μακρόθυμος καὶ καλὸς εἶναι ὁ Ἅγιος Τριαδικὸς Θεός.
Ἡ μακροθυμία Του καὶ ἡ ἀγάπη Του εἶναι ἀπέραντη!! Μόνο ἀπὸ τὸ ἔλεός Του θὰ σωθοῦμε, αὐτὸ κατάλαβα!! Μακάρι μέχρι τὸ τέλος τῆς ζωῆς μου νὰ βρίσκομαι μέσα στὰ μυστήρια τῆς ἐκκλησίας μας.
Εὐχαριστῶ τὸν Ὕψιστο, τὴν Παναγία μητέρα Του κι ὅλους τοὺς Ἁγίους γιὰ ὅλη τὴν ἐμφανῆ κι ἀφανῆ βοήθειά τους ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μου.
Τὸν εὐχαριστῶ καὶ Τὸν δοξάζω γιὰ τὴ δοκιμασία πού μοῦ ἔστειλε, μακάρι νὰ εἶχα ξυπνήσει νωρίτερα.
Μακάρι νὰ μὲ συγχωρέσει γιὰ ὅλα μου τὰ ἁμαρτήματα. Νιώθω ὅτι χρωστάω πολλὰ σὲ Ἐκεῖνον…
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Α.Α. Παιδαγωγοῦ δασκάλου